

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (Year) 21.

Lösnummer 5 Cents.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 2 JULI 1913.

Nr 27.

Dopet.

Ett stycke konungssaga.
Hjalmar Höglund.

Ulf Rode var — efter hvad det snart spördes — den myndigaste bonden i trakten, och till hans gård begaf sig konungen, medan männen redde hattarhårgarna för det af hela lären efterlängta första längre uppehållet i färdens, som nu skulle ske. Ulf mottog konungen mycket väl och undfångade honom på bästa sätt, och konungen var alltjämt vid god vilja och tyckte detta vara en fortsättning af den medgång han nysat rönt genom brodernötet.

— Icke länge jag fäna en övan i dig, efter du förpligat mig så väl, sade han monterat i det han tog för sig af det fransuata.

— Jag känner dig för litet för att vara hvarken det ena eller andra, svarade Ulf. — Men icke må du döma därtill af förpliganden, ty för en vagtfarande räcker alltid gastfriheten till, om han så är van eller ovan eller ingendera delen. I nderlig tyckes det mig likväl, att du, som säger dig vara konung i Norge och kommer med en hel här i följe, drager denna vägen fram, som om du i stället vore konung norr i Helsingland. Nog fann du väl närmarde väg till ditt rike.

— Men denna vägen syntes mig bäst, svarade konungen långsamt, ty det gick honom alltid emot att afgiva förklaring för sitt handlings- sätt, synnerligen i denna sak. När han i ensamheten oföretvägt förhållanden, hade han mången icke ens kunnat ge sig själf en nöjaktig förklaring, hvarför han just valt denna långa önväg till sitt land i stället för den vida kortare vägen genom Varmeland och Estaskogen. Han hade gått mot norr bara därför att det så fallit honom in, bara därför att något inom honom bragt honom att göra så, och därför ville han tro, att för en värd ledning han följt och att Gud själf anvisat honom vägen. Och när han tänkte på all den bedömdom, som skulle mota upp honom landet, så kom en vissast öfver honom, att han icke alls själf valt denna önväg, utan icke alls själf valt denna önvägen, på det att detta landet skulle genoa honom för lära känna den enda samna guden. När han så fann Ulfs frågande blick all- jämt hvilande på sig, tordar han därför.

— Jag blif driven ut af riket af mina övningar, och jag har varit i landsflykt öfver ett år. Men nu har Gud befallt mig att återvända, och jag gör denna vägen, på det att hans namn skall blifva känt afven här i landet.

— Det kom ett misstroget leende kring Ulfs läppar.

— Ja, han gör gärna till gudarnas vilja, hvad man själf innerst ätrar, anmärkte han spefult.

— Då brusede konungen upp och slog handen härdt i bordet.

— Tror du mig icke, bonden? rot han till. Ty han visste med sig, att alltsedan sitt återvändande från Gärdarke hade ingendera maktyktad och ingen äregränshärdt fäst honom som hon, utan han hade ärligt följt de redligaste afsikter och gjort sig till ett Guds verktyg, och därför fornam han det som ett gott öskärmande af sin ljusa tro och all evig.

— Har du icke hört talas om Hvite Krist? tillade han.

— Jo, väl har jag hört om honom af man, som kommit öderifrån, men icke känner jag mycket till den guden, och aldrig har jag sett några krafter af honom eller vet, hvad han formår, svarade Ulf.

— Men nu, Ulf Rode, skall du lära känna Hvite Krist och lära dig dopas! tordade konungen lifligt.

EN BANBRYTERSKA.

Sveriges första kvinnliga advokat.
Jur. kand. Marta Björnbon, hand- lägger sitt första mål.

För tjugofem år sedan omtalades i svenska tidningar, att en kvinna blifvit läkare, och anades detta vid denna tidpunkt såsom något or- lördigt. I dessa dagar har Sverige er- hållit sin första kvinnliga advokat.

Tiderna ha dock förändrats åtskil- ligt, sedan den första kvinnliga lä- karen drog uppmarksamheten till sig. Den första reflexion man nu gör, när man hör talas om att jur. kand. Mar- ta Björnbon slagit in på advokat- banan är: tänk, att ingen kvinna har ägnat sig åt det yrket förr! Ingen tror nu längre, att de erforderliga studierna skulle utlöfa något hinder för en kvinna att bli advokat, och man tycker det är så naturligt att kvinnorna, framför allt på familje- rättens område, som advokater ha en uppgift att fylla. I Frankrike ha ju de kvinnliga advokaterna gjort se- nes, medan i England förbudet att bli advokat gjorde en suffragett af Chri- stabel Pankhurst.

Froken Marta Björnbon är stock- holmska. Sina studier har hon bedrivit vid Stockholms högskola där hon och ett par kvinnliga kamrater bildat ett litet studieför sig. Den ena af dessa kamrater har i dagarna tagit examen och ännu likaledes läst sig på advokatyrket. Nu, när de hun- nit så långt, våga de nog tala om, att de känna sig en smula ensamma bland sina manliga kamrater, som till en början aldrig ville tro att de menade allvar, att det verkligen tänkte ta examen. Men tack vare hårdhet och professorernas uppmuntran har det gått bra. Opinions bland kamra- terna torde också ha ändrat sig vid de offentliga tentamina själfva.inga domarna tyckte sig icke öppna för den kvinnliga juris kandidatens. Hon kan, enligt grundlagen, bli professor, ehuru denna grundlag ännu är en död bok, men väljer hon icke att fortsät- ta studierna, så står det henne öf- ver att bli advokat. Hon kommer då från studierna in i det prakti- ska lifvet, ställes inför dess svåra- sta konflikter, hvilka hon nu skall hjälpa till att lösa med stöd af sitt vetande.

För några veckor sedan kom det stora övningsskicket i Stockholms rättsutredning med ett mycket kort och erbjuder intet af sensation, för den som icke ser det i dess sammanhang med kvinnornas kamp för nya arbets- områden. Advokat Björnbon träder med största yttre lugn åtminstone fram till domarbordet samtidigt med karandens advokat. Båge lämna sina fullmakter, rådmannen tittar upp öfver papperets kant och ger den nya advokaten en liten blick, innan han utprepar hennes namn. Men som lä- randen icke annalt vittna i för- väg, försvann målet till sist i rutan, och det blir tinnat af rändar och många öden afgjord, innan det åter kommer upp. Något tillfälle att visa sig på styfva linan har icke denna enkla skilsmässomål gifvit och det var heller icke mening. Det är bara att en gång skall vara den första. Tar hon nu plats på ett advokatkon- tor, så får hon antagligen ofta an- ledning att vandra till första afdel- ningen och blir väl snart så van som någon.

En af de mest intresserade af da- gens tillrägeliga är en mörk dam, som sig mycket vant här upp med sin portfölj under armen. I fem år har hon biträdd sin far som har advokat- byrå och så småningom utan att äga examina satt sig in i arbetet. Hon biträder sina klienter inför rätten vid vittnesförhör, men omönd har hon aldrig varit. Hon är mycket glad af att ha fått en examinerad kamrat här upp och mycket förhoppnings- full för framtiden. Det enda bekym- ret är, att erfarenheten lärt henne att klienterna gärna vilja ha en gammal advokat. Ju äldre ju bättre, tro de, och froken Björnbon ser ju så ung ut. Men froken Björnbon själf har inga bekymmer för sin ålder. "Jag tänkte hvilat mig i sommar", säger hon, "men det slår jag ur hägen, jag börjar genast".

Kriget Gammar åter upp

Utsikterna till en fredlig uppbörelse på Balkan äro mycket små, i det kriget åter började i måndags morse. Bulgarena stred mot serber och greker, hvarvid serberna blefvo till- bakasagna och de grekiska trupperna kringrande.

Stora flygplaner.

Den franske aviatören Marcel R. Brindejon hvilken vann så mycken berömmelse genom att i aeroplan fly- ga från Paris till Warszawa, Polen, på tretton timmar och som därefter flyg till St. Petersburg, började i tie- dags v. v. återfärdas till Frankrike. Han hade för afsikt att först flyga till Havell och därefter till Stockholm. Från den svenska huvudstaden går färdan till Köpenhamn.

Järnvägsolycka.

I en järnvägsolycka vid Ottawa satta åtta personer till lifvet och femtio blifva skadade.

ORSAKEN TILL OLYCKAN EJ UTREDD.

Ett Canadian Pacific tåg var onsdags utsatt för en svår olycka tre mil från Ottawa, hvilken krafde åtta människolif, och hvarvid femtio per- soner blefvo skadade.

Imperial Limited lämnade Ottawa kl. 1.45 e. m. i lokomotivets riktning. I kolonistvagnarna befunno sig en engelska, skottiska och irländska immi- granten på väg till västra Canada.

Tre mil frän järnvägsstationen rät spår utmed Ottawafloden. Vid denna punkt hade tåget nätt full fart, och ett lag arbetare, som varit slyssatsa med att reparera spåret, stego åt sidan och lät det passera. De hade omedelbart före spåret på skenorna för att göra spåret säkrare för det tunga tåget. Lokomotivet Nu ty- ra vagnar passerade platsen, men där- efter råfvo skenorna efter för tung- den.

Folk i en spårvagn 100 yards där- ifrån sågo fem vagnar på tåget bör- ja lura, hvarrefter den följande vagn- nen svängde, spjolar började flyga kring, dammet vrede upp och hela spåret gled undan och böjde sig som en bäge mot floden. Sex vagnar, full- satta med immigranter, kastades mot vattnet med ett våldigt brak och hånade i strändens lera. Lokomotivet och fyra vagnar förtvatte färdan. Vagnarna öfver dem, som först ut- språde, gingo några yards men läm- nade sedan spåret och alla utom so- fva vagnen valte omkull.

Från närstående hus skyndade män och kvinnor till för att bistå med räddningsarbetet. De första vagn- arna återvände med sin passagerare, hvilka förmedlade sig med de öf- riga i att hjälpa dem, som befunno sig i de ursärdade vagnerna. En af dessa låg i vattnet, så att passager- arna, som inklämdes mellan säten, ha- de två tumsvatt öfver sig.

Räddningsarbetet pågick med all öskvard raskhet, men det stod snart tydligt för alla, att många af de o- lyckliga, som slagits samman, icke skulle kunna räddas.

Alla läkare, som kunde uppträpas, skyndade jämte sjukvårdare till o- lycksplatsen, och inom en timme ha- de alla de särade fört till sjukhus och erhläddt nödg värd.

Därefter vidtog arbetet med att redja undan de ramponerade vagnar- na, hvarvid man påtruffade liken och de järnvägsarbetare, som ställt sig närmast floden. Stora människo- massor voro i rörelse, och det beräk- nades, att cirka 40,000 personer besökte platsen för olyckan.

En undersökning om anledningen till olyckan anställdes besök, men den verkliga orsaken därtill kunde man icke nu konstatera. Möjligt är, att skenorna böjt sig genom den het- ta solens inverkan. En ögrannare un- dersökning skall framläggas hållas.

De döda voro följande: John Hoegz från Glasgow, en öskän kvinna, hvil- lens adress var New York, mrs. Mc- Neille från Glasgow samt hennes lil- la barn, John Woodie från Orkney- öarna, Patrik Mulvaney från Bally- money, John Pease, hvilkens fader är bosatt i Winnipeg, samt en liten gos- so, som man icke kunnat identifiera.

Frankrike och England.

Frankrikes president, Raymond Po- lineau, anlände i måndags f. v. till den engelska huvudstaden och mot- togs vid järnvägsstationen af konung George personligen. En värbig mäs- skomassa hyllade med en fröglig- som övrig entusiasm den franske presidenten under hans färd genom Londons gator. I tisdags gaf konung- gelet i Buckingham-palatset stor- sålamiddag för den höge gästen och därvid utveklades lika mycken pomp och ståt som vid någon bankett för kungliga personer. Vid banketten be- gagnades den "famosa guldbiserfen från Windsor Castle. Presidenten ha- de vid bordet placerats mellan kon- ungen och drottningen. De tal som utväxlades mellan de båda statschefer- na påfövo uttryck af det hjärtliga för- hållande hvilket för närvarande rå- der mellan Frankrike och England.

Många afstraffningar.

Tolf af de personer hvilka dömts till döden för delaktighet i mordet på stormörnen Mahmud Sherket-Paseha, blefvo i tisdags f. v. afsträffade på ett af huvudsälsens döds. En stor män- niskomassa åsåg afstraffningen.

Tolf gossar drunknade.

En smal trottör af trä, som leder till badhuset i Lawrence, Mass., stür- tade förtiden måndag ner, så en skara gossar befunno sig på den. Åtminstone tolf af dessa funno sin graf i floden, som flyter under trottören. Det är möjligt att ännu fler omkommo.

UR SENASTE SVERIGES POST.

Den franske aviatören Brinde- jone des Moulinas företog den 25 juni en luftresad i monoplan öfver Östersjön från Reval till Stockholm. Sträckan som är 160 engelska mil, tillryggalades på fyra timmar.

Efter sångskåpet G. J. s konsert i Östermans kyrka den 4 ju- ni öfverlämnades till director musi- ces Hugo Alfvén 10,000 kronor af en vän till O. D:s sång. Den generöse do- natorn, som önskar vara öskänd, har skänkt summan som en grundplåt till det sångaren, hvilket O. D. län- ge önskat få bygga sig i Upsala.

Det i år bildade aktiebolaget Lutherska kyrkoförbundet, som ver- kar för åstadkommande af en tri- teologisk fakultet, har af en gifvare fått mottaga 10,000 kronor.

Den amerikanska jordbruk- kommissionen kommer ej till Sverige, enligt hvad nu på ministeröfver- vallet. Orsaken till att besöket in- herberats, känner man ej.

— Då en grundläggare Anders Lin- dell i Bjaf den 11 juni på morgonen på en lina skulle hissa sig ned i en brun därstade för att förrätta gräfningsarbete, släppte han plötsligt taget och föll ned i den 14 meter djupa brunnen. Förmanen Elf No- ren lät då omedelbart hissa sig ned, men det gick på samma sätt med ho- nom, han släppte taget och föll ned.

Arbetaren, som skötte vinschen, sprang då efter hjälp, och man fann då, att tillräckligt med luft ej fanns i brunnen, hvarför man en stund kör- de upp och ned med hisstramman för att få luften i rörelse. Därefter kunde en arbetare gå ned och ta upp kamraterna. Trots flera timmars upp- lifningsförsök kunde man ej åter- kalla dem till lifvet.

På begäran af amerikanska be- skiekninen har öfverståthållaren be- titt öfverlämnat ritningar och upp- teckningar rörande landsarkivet i Lund och Göteborg samt till det påtänkta landsarkivet i Östersund.

Full vinter var rådande i me- dio af juni i Lappmarken. Snö föll, så att marken den 11 juni var alldeles hvit i Kiruna och omöjld.

Västergötlands förmänmesföre- ning högtidligt höll den 11 juni sitt 30- årsjubileum under liflig tillstötning.

Om väfnedstraffets borttagna väntas en regeringsproposition framkomma till näst riksdag.

En öpprande dränkingsöfver- sikt utredades i den följande utred- ningen af den öskända förtroende- man Gustaf Bergström. En öskän fru Bennich vid Gustafsborg anställt guvernant, froken Minna Gungun-öskän namlen vid försök att radda en af de flickor för hvilka hon var lärarinna. Flickorna Bennich voro i närvaro af guvernanten slyssatsa med att me- tra från en bygga vid Gustafsborg, då plötsligt den minsta flickan, Ma- delaine, råkade ramla i sjön. Froken Gungun hoppade genast i vattnet för att rädda henne under det att en 16 års pojke, som från en båt metade i närheten af flickorna, redde fram med olycksplatsen. Frossen lyckades också dra upp Madelaine. Han fann därefter till sin förskräckelse froken Gungun flytande invid båten med ansiktet nedåt vattensytan — hon ha- de antagligen drabbats af slag — och när man med hjälp af tillståndskom- ma lyckades få henne upp på det tor- na, var hon utan medvetande. Af en häändes fanns förste provinsialläk- aren i närheten och kom skyndsamt till hjälp, men efter två timmars e- nergiska upplifningsförsök någades han konstatera froken Gunguns död.

För tillgrepp af medel, tillhö- rande Fröfrens pappersbrukts aktie- bolag, har häktats fyra kamreraren därstades Karl Lindfält, numera bo- satt i Ramnäs. Blioppott rör sig enligt uppgift om några tusen kronor.

— Karlstads rådhusrätt meddelade den 10 juni utslag i målet mot häktade sjömannen Martin Larsson- Stoltz från Långhamn, åtalad för att den 23 maj 1910 på hafvet utanför ön Barbados i Västindien ha ned- skjutit kapten L. K. Jacobsson på norska barkskeppet Baune från Lan- zensund, på hvilket stoltz var anställd som timmerman. Sedan han fört i land och häktats, utiämnades han till Norge och dömdes där för sitt brott till 9 års straffarbete. Sedan han bor- gat afläsa straffet nödde fram med öfverflyttad från fängelse till Gaustads hospital. Därifrån rynde han och tog vägen till Sverige. I oktober förtidet är greps han i Karl- stad och ställdes inför Karlstads rå- dhusrätt sedan k. m. förklarar att han skulle ansas och dömas för sitt brott. I sitt utslag fann rådhusrätten Stoltz icke vara saker till kap- ten Jacobssons död, men då det voro ådågalagat att han i hastigt med i afsikt att skada, aflyrat revolver- skottet, dömdes han för misshandlad med lifsfarligt vapen, därvid svår kroppsskada följt, till straffarbete i 3 år och 6 månader, hvaraf 2 må- nader skulle afsträkas för den tid han hållits häktad.

— Biskopen öfver Kalmar stift, teol. dr. Henry William Tottie, afstf. den 11 juni i en ålder af något öfver 56 år å Ulrichehamns sanatorium, är.

Atervänder till Canada.



Härtilgen af Connaught.

Sir Charles Fitzpatrick, admini- strator för Canada, har erhlädd ett telegram från Eicht Hon. Lewis Har- court, statssekreterare för kolonier, hvarj meddelas, att generalguver- noren, härtilgen af Connaught, har utstätt en förklaring på ett år af termen som generalguvernör af Canada. I telegrammet meddelas vi- dvar, att härtilgen med all sann- likhet återvänder till Canada under höstens lopp, då man hoppas, att hon skall vara så pass återställd från den sjukdom, hvilken länge handit henne vid sjukhusen, att hon kan afgå till hemmet.

Ett kontrakt att restaurera Rideau Hall har öfverlämnats till Peter L. All & Sons, Montreal, och arbetet kommer att bedrivas dag och natt.

NY DANSK RADIKAL MINISTER.

Zahle blir ånyo statsminister med Brando som finansminister.

Resultatet af de danska folkstäm- mornas för regeringsspartiet och en seger för de radikala och socialdem- okraterna. På grund härav begärde stats- minister Berntsen afsked för sig och för hela ministären hvilket också af- löngen beviljades, och före statsmin- istern, borgmästaren C. Th. Zahle af Finstede, fick i uppdrag att bilda ny ministär.

Den nya ministären Zahle var den 23 juni förtidigt bildad. Zahle själf öfvertog justitieministersportföljen, junde det att han blev statsminister. Dr. Edvard Brandes, den bekante skriftställaren, öfvertog finansmin- stersportföljen efter Nerzard, hvar- junde han tillits vidare skall fungera som utrikesminister, rektor för Öst- tades i Kallundborg efterträdde Jon- son-Siderup som irrikesminister.

Förtalningsrevisionen är hvad Zahle och hans parti arbetar för. Mi- nistären Berntsen siktte få en sådan till stånd men misslyckades. Roset på proportionalvägen har efter senaste valet blifvit allt starkare i Dan- mark; professorerna Georg Brandes och Harald Höffding fördra det och äfven hogen.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må nämnas, att stiftets domprost, C. A. von Eng- ström, samma dag arled i Stockholm. De båda aflidna voro Kalmar stifts sista styresman, ty med biskop Tot- ties död har Kalmar stift upphört att vara eget stift, allendast det, en- kungligt stadfastelse nu blifvit en del af Växjö stift. Biskop Tottie var född i Stockholm den 29 oktober 1856, afslade studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm 1875, teol. kandidatexamen vid Upsala uni- versitet 1883, utnämndes till docent i kyrkohistoria vid universitetet 1887 och till professor i pastoral- teologi år 1895. År 1901 utnämndes han till biskop öfver Kalmar stift och till kyrkoherde i Ljungby samt tillträdde sitt biskopäpöde följande år.

Midsommaraft.

Trots ogynnsam väderlek blif Nordens stora midsommaraft mycket lyckad.

TUSEN SVENSKAR FIRA MID- SOMMAR.

Trots ogynnsam väderlek blif fore- ningen Nordens midsommaraft i tie- dags f. v. ett stort evenemang för svenskarna i Winnipeg. Redan på middagen samlades hundratals-per- soner med välförsedda matsäckskorgar vid spårvägsstationerna för att med ekstratåg resa ut till Selkirk Park, där den heramalde feston afhölls. Värdet såg till ganska förvånande ut, och färdan ut företogs under den mest angenäma stämning. När man såg sig omkring i de fullsatta vagnarna, mötte man enbart glada ånleten, och man kunde redan då förstå, att denna midsommaraft skulle blifva mera famil- jär än kanske någon föregående. Och ehuru det började regna strax efter kl. 3 e. m. och hotande åskmoln skökade sig på himlen, drogo allt fler och fler, ut till Selkirk Park, så att där slutligen hade samlats omkring tusen personer.

Själva programmet öppnades af Maple Leaf Band, som på ett fört- jämnstfullt sätt gaf flera musiknum- mer. Därefter rester den ståtliga maj- stången, hvarvid mening var, att "Du gamla, du fria" skulle afslut- gas unison. Med sången blef det dock ganska kallt, och endast några per- soner deltog i den. Det var icke utan att en beklämmande känsla grep en, då man såg dessa hundratals svensk- skar stå tysta och likgiltiga, när en af våra vackraste nationalsånger af- sjöngs. Ingen kan vid ett öfverflytt tillfälle ursakta sig med, att han ej är sångare, en och hvar, hur dålig röst han än må hafva, kan deltaga i en dy- lik unison sång, och hvad mera är, det borde för hvarje svensk kännas som en bjudande plikt att så göra. De matta hurrarop, som följde ett af m. H. Alarik utbrukt lofvar för Sve- rige, voro afven ett mycket vittnes- börd om svenskarnas likgiltighet och oförmåga till nationell samling.

Efter detta löfve höll Nordens ordförande, mr. Yberg, ett kort men vältaligt ut- tal. Redan på ett återkomna före denna tid, komma antagligen anstaltar att tagas för temporär vistelse vid Chateau Laurier.

Af de flesta i Canada torde in- tressen om att härtilgen af Connaught skall återvända till Canada att hälsas med glädje ty härtilgen har som få förstärkt att förvarva sig folkets tillförlitlighet. Den popularitet, hon ättat, är icke gånstosärens, utan hörtvar den i en uppriktig stöf- van att lyckliga Canadas folk. Af- ven torde det glädja litet hvar, att härtilgen nu är så pass åter- till att hon snart kan företaga den långa resan till Canada.

Den nya ministären Zahle var den 23 juni förtidigt bildad. Zahle själf öfvertog justitieministersportföljen, junde det att han blev statsminister. Dr. Edvard Brandes, den bekante skriftställaren, öfvertog finansmin- stersportföljen efter Nerzard, hvar- junde han tillits vidare skall fungera som utrikesminister, rektor för Öst- tades i Kallundborg efterträdde Jon- son-Siderup som irrikesminister.

Förtalningsrevisionen är hvad Zahle och hans parti arbetar för. Mi- nistären Berntsen siktte få en sådan till stånd men misslyckades. Roset på proportionalvägen har efter senaste valet blifvit allt starkare i Dan- mark; professorerna Georg Brandes och Harald Höffding fördra det och äfven hogen.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må nämnas, att stiftets domprost, C. A. von Eng- ström, samma dag arled i Stockholm. De båda aflidna voro Kalmar stifts sista styresman, ty med biskop Tot- ties död har Kalmar stift upphört att vara eget stift, allendast det, en- kungligt stadfastelse nu blifvit en del af Växjö stift. Biskop Tottie var född i Stockholm den 29 oktober 1856, afslade studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm 1875, teol. kandidatexamen vid Upsala uni- versitet 1883, utnämndes till docent i kyrkohistoria vid universitetet 1887 och till professor i pastoral- teologi år 1895. År 1901 utnämndes han till biskop öfver Kalmar stift och till kyrkoherde i Ljungby samt tillträdde sitt biskopäpöde följande år.

Den nya ministären Zahle var den 23 juni förtidigt bildad. Zahle själf öfvertog justitieministersportföljen, junde det att han blev statsminister. Dr. Edvard Brandes, den bekante skriftställaren, öfvertog finansmin- stersportföljen efter Nerzard, hvar- junde han tillits vidare skall fungera som utrikesminister, rektor för Öst- tades i Kallundborg efterträdde Jon- son-Siderup som irrikesminister.

Förtalningsrevisionen är hvad Zahle och hans parti arbetar för. Mi- nistären Berntsen siktte få en sådan till stånd men misslyckades. Roset på proportionalvägen har efter senaste valet blifvit allt starkare i Dan- mark; professorerna Georg Brandes och Harald Höffding fördra det och äfven hogen.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må nämnas, att stiftets domprost, C. A. von Eng- ström, samma dag arled i Stockholm. De båda aflidna voro Kalmar stifts sista styresman, ty med biskop Tot- ties död har Kalmar stift upphört att vara eget stift, allendast det, en- kungligt stadfastelse nu blifvit en del af Växjö stift. Biskop Tottie var född i Stockholm den 29 oktober 1856, afslade studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm 1875, teol. kandidatexamen vid Upsala uni- versitet 1883, utnämndes till docent i kyrkohistoria vid universitetet 1887 och till professor i pastoral- teologi år 1895. År 1901 utnämndes han till biskop öfver Kalmar stift och till kyrkoherde i Ljungby samt tillträdde sitt biskopäpöde följande år.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må nämnas, att stiftets domprost, C. A. von Eng- ström, samma dag arled i Stockholm. De båda aflidna voro Kalmar stifts sista styresman, ty med biskop Tot- ties död har Kalmar stift upphört att vara eget stift, allendast det, en- kungligt stadfastelse nu blifvit en del af Växjö stift. Biskop Tottie var född i Stockholm den 29 oktober 1856, afslade studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm 1875, teol. kandidatexamen vid Upsala uni- versitet 1883, utnämndes till docent i kyrkohistoria vid universitetet 1887 och till professor i pastoral- teologi år 1895. År 1901 utnämndes han till biskop öfver Kalmar stift och till kyrkoherde i Ljungby samt tillträdde sitt biskopäpöde följande år.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må nämnas, att stiftets domprost, C. A. von Eng- ström, samma dag arled i Stockholm. De båda aflidna voro Kalmar stifts sista styresman, ty med biskop Tot- ties död har Kalmar stift upphört att vara eget stift, allendast det, en- kungligt stadfastelse nu blifvit en del af Växjö stift. Biskop Tottie var född i Stockholm den 29 oktober 1856, afslade studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm 1875, teol. kandidatexamen vid Upsala uni- versitet 1883, utnämndes till docent i kyrkohistoria vid universitetet 1887 och till professor i pastoral- teologi år 1895. År 1901 utnämndes han till biskop öfver Kalmar stift och till kyrkoherde i Ljungby samt tillträdde sitt biskopäpöde följande år.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må nämnas, att stiftets domprost, C. A. von Eng- ström, samma dag arled i Stockholm. De båda aflidna voro Kalmar stifts sista styresman, ty med biskop Tot- ties död har Kalmar stift upphört att vara eget stift, allendast det, en- kungligt stadfastelse nu blifvit en del af Växjö stift. Biskop Tottie var född i Stockholm den 29 oktober 1856, afslade studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm 1875, teol. kandidatexamen vid Upsala uni- versitet 1883, utnämndes till docent i kyrkohistoria vid universitetet 1887 och till professor i pastoral- teologi år 1895. År 1901 utnämndes han till biskop öfver Kalmar stift och till kyrkoherde i Ljungby samt tillträdde sitt biskopäpöde följande år.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må nämnas, att stiftets domprost, C. A. von Eng- ström, samma dag arled i Stockholm. De båda aflidna voro Kalmar stifts sista styresman, ty med biskop Tot- ties död har Kalmar stift upphört att vara eget stift, allendast det, en- kungligt stadfastelse nu blifvit en del af Växjö stift. Biskop Tottie var född i Stockholm den 29 oktober 1856, afslade studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm 1875, teol. kandidatexamen vid Upsala uni- versitet 1883, utnämndes till docent i kyrkohistoria vid universitetet 1887 och till professor i pastoral- teologi år 1895. År 1901 utnämndes han till biskop öfver Kalmar stift och till kyrkoherde i Ljungby samt tillträdde sitt biskopäpöde följande år.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må nämnas, att stiftets domprost, C. A. von Eng- ström, samma dag arled i Stockholm. De båda aflidna voro Kalmar stifts sista styresman, ty med biskop Tot- ties död har Kalmar stift upphört att vara eget stift, allendast det, en- kungligt stadfastelse nu blifvit en del af Växjö stift. Biskop Tottie var född i Stockholm den 29 oktober 1856, afslade studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm 1875, teol. kandidatexamen vid Upsala uni- versitet 1883, utnämndes till docent i kyrkohistoria vid universitetet 1887 och till professor i pastoral- teologi år 1895. År 1901 utnämndes han till biskop öfver Kalmar stift och till kyrkoherde i Ljungby samt tillträdde sitt biskopäpöde följande år.

Hans hälsa hade en längre tid varit vacklande. Sköns ett egendommeligt sammanträffande må